

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 3Tv/3/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113011247
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Čech
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2018:8113011247.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov, sudcom JUDr. Marekom Čechom, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 08. novembra 2018 v Prešove takto

r o z h o d o l :

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

K. K., nar. XX.XX.XXXX, T. D. D. Č.. XXX, V.. N.

je v i n n ý

- z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, ktorý spáchal tak,

ž e

- dňa 01.03.2012 v čase o 01.00 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. C. Z., E.. Č.. N. XXXBG, po miestnej komunikácii v obci D., V.. N., od miestneho pohostinstva v smere na obec W., po požití alkoholických nápojov s hladinou etylalkoholu v krvi v koncentrácii najmenej 1,8 promile, nereagoval na výzvy hliadky Obvodného oddelenia PZ Prešov - Sever na zastavenie vozidla a pokračoval v jazde, následne po zastavení vozidla pred rodinným domom č. XXX v obci D., V.. N., bol kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Prešov - Sever, pričom výzvu, aby sa podrobil dychovej skúške na prítomnosť alkoholu v dychu, ako aj výzvu na lekárske vyšetrenie odberom a vyšetrením krvi na zistenie prítomnosti alkoholu v krvi odmietol,

t e d a

- vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky zamestnanie, alebo inú činnosť, pri ktorej mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí, alebo spôsobiť značnú škodu na majetku a odmietol sa podrobiť vyšetreniu na zistenie návykovej látky, ktorá sa vykonáva dychovou skúškou, alebo orientačným testovacím prístrojom, odmietol sa podrobiť aj lekárskemu vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi, alebo iného biologického materiálu, či nie je ovplyvnený návykovou látkou, hoci by to pri vyšetrení nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 289 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona za prevahy poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písm. j) Tr. zákona a nezistenia príťažujúcich okolností uvedených v § 37 Tr. zákona, s použitím § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona peňažný trest vo výmere 200,- (dvesto) Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) mesiac.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel po dobu 1 (jedného) roka.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Prešov podal dňa 30.09.2013 na obžalovaného K.W.P. K. obžalobu pre vyššie uvedený skutok, ktorý po právnej stránke kvalifikoval ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona.

Rozsudkom zo dňa 12.11.2015, č.k. 3Tv/3/2013-197 súd oslobodil obžalovaného K. K. spod obžaloby Okresného prokurátora Prešov pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že dňa 01.03.2012 v čase o 01.00 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. C. Z., E.. Č.. N. XXXBG, po miestnej komunikácii v obci D., V.. N.E.Š., od miestneho pohostinstva v smere na obec W., po požití alkoholických nápojov s hladinou etylalkoholu v krvi v koncentrácii najmenej 1,8 promile, nereagoval na výzvy hliadky Obvodného oddelenia PZ Prešov - Sever na zastavenie vozidla a pokračoval v jazde, následne po zastavení vozidla pred rodinným domom č. XXX v obci D., V.. N., bol kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Prešov - Sever, pričom výzvu, aby sa podrobil dychovej skúške na prítomnosť alkoholu v dychu, ako aj výzvu na lekárske vyšetrenie odberom a vyšetrením krvi na zistenie prítomnosti alkoholu v krvi odmietol, pretože nebolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Uznesením zo dňa 30.01.2018, č.k. 3To/13/2016-214 Krajský súd v Prešove zrušil uvedený rozsudok v celom rozsahu a vrátil vec tunajšiemu súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Súd na hlavných pojednávaniach vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného K.W.P. K., svedkov Z. H., A. N., I. K., Q. S. O. J. I., ako aj oboznámením listinných dôkazov uvedených v ďalšom texte tohto odôvodnenia a zistil nasledovné.

Obžalovaný K. K. vypovedal, že svojim motorovým vozidlom dňa 29.02.2012 asi o 20.00 hod. odišiel do krčmy v D., kde so susedom J. I. požívali alkoholické nápoje asi od 20.10 hod. až do polnoci uvedeného dňa. V krčme v tom čase bol už iba on, J. I. a krčmárka Q. S., pričom za celý ten čas požil asi 10 poldeci 40 % borovičky a 3 - 4 12° pivá. Po polnoci prišla pre neho pešo manželka, ktorá mu vyčítala, prečo je tak dlho v pohostinstve, preto zavolať J. I., že ho odvezú domov. Namiesto vodiča sa posadila jeho manželka I. K., on si sadol na sedadlo spolujazdca za ňu a J. I. sedel na sedadle spolujazdca vpredu. Keď prišli domov, manželka odstavila auto na dvore ku garáži a odišla do domu, oni so I. vystúpili z auta s tým, že sa rozlúčia. Vtedy zbadal, ako na kraji cesty pred jeho rodinným domom pristavilo policajné auto so zapnutými majákmi, bez zapnutej húkačky, pričom z auta vystúpil policajt a vošiel na pozemok k nemu. Policajt od neho opakovane pýtal doklad totožnosti, kde on sa policajta pýtal, čo robí na jeho pozemku. Keď vytiahol z vrecka telefón, policajt ho oprel o zadnú časť kapoty jeho auta, rozkopol mu nohy, nasadil mu na ruky putá a odviezol ho do služobného auta. Do auta si k nemu prisadol druhý policajt s tým, že mu dávali Dräger, aby sa podrobil dychovej skúške, čo odmietol, pretože vozidlo nešoféroval. To sa opakovalo aj na OO PZ Prešov - sever, kde ho opätovne žiadali, aby sa podrobil dychovej skúške, čo on opakovane odmietol o odôvodnením, že vozidlo nešoféroval. Z tohto dôvodu aj odmietol podpísať listiny, ktoré mu na oddelení predkladali. K svetelným pomerom pred pohostinstvom obžalovaný uviedol, že je tam pouličné osvetlenie, ale toto sa o polnoci v celej obci vypína a v čase keď do vozidla nastupovali, bola na tom mieste už tma. Svetlo len svetlo umiestnené nad vchodom do pohostinstva.

Svedkyňa I. K., manželka obžalovaného vypovedala, že jej manžel dňa 29.02.2012 okolo ôsmej večer si odskočil autom do krčmy s tým, že sa dohodli, že ráno zavolať do práce, že si berie dovolenku, pretože chcel ísť na návštevu do nemocnice do J. za svokrom, ktorý mal nádor. To, že išiel do krčmy autom označila za bežné, pretože sa to stalo už aj v minulosti a ona potom preňho prišla, pričom auto šoférovala domov ona. Preto dňa 01.03.2012 okolo 00.30 hod. prišla za manželom do krčmy, pred ktorou stálo už iba ich auto. S manželom sa pohádala, že prečo je tam tak dlho, potom si sadla do vozidla na miesto vodiča, naštartovala auto a zapla tlmené svetlá, nie parkovacie. Asi o minútu prišiel manžel aj s kamarátom J.,

pričom manžel si sadol dozadu za ňu a J. na sedadlo vedľa nej. Na oboch bolo vidieť, že sú pod vplyvom alkoholu. Keď manžel nasadol do auta, v krčme sa ešte svietilo, pričom krčmárka vonku nevyšla. Po príchode domov zastavila vozidlo pri garáži ich rodinného domu, pričom počas jazdy si nevšimla žiadne vozidlá. Po zastavení vystúpila z vozidla a išla do domu, vyzula si topánky, vyzliekla kabát a išla do spálne. Asi o 10-15 minút niekto zabúchal na dvere a keď otvorila, stál tam policajt, ktorý jej oznámil, že má ísť zamknúť auto. Mala oblečený len domáci úbor a bola jej zima, preto pozvala policajta dovnútra, kde tento jej povedal, že manžela berú na políciu na Sever pri P.. Keď jej policajt oznámil, že berie jej manžela na políciu do N. asi sa ho nepýtala prečo, iba sa pýtala, že chce ísť za ním. K svetelným pomerom pred pohostinstvom svedkyňa uviedla, že verejné osvetlenie už v tom čase nesvietilo.

Svedok J. I. vypovedal, že dňa 29.02.2012 bol v krčme v D., kde sa stretol so susedom a kamarátom K. K., ktorý do krčmy prišiel na svojom aute značky C. Z. bielej farby. V krčme sedeli asi do 00.30 hod. dňa 01.03.2012, pričom on osobne vypil asi 8 poldeci 40 % vodky a asi 2 12° pivá, pričom K. vypil asi toľko, ako on. V tom čase už boli v krčme len on, K. a krčmárka. Keď prišla pre K. manželka, ponúkol mu tento, že ho zoberú domov, keďže býva pri nich, preto zaplatil a išiel von. Keď vyšiel von, K. manželka už sedela v aute, mala naštartovaný motor a rozsvietené svetlá. On si sadol vedľa nej dopredu a K. na zadné sedadlo za manželku. Keď vyšiel z krčmy, neboli tam už žiadne iné osoby, len krčmárka už zamykala krčmu. Pouličné svetlá už boli zhasnuté, svietilo len malé svetlo nad dverami krčmy, ktoré svieti celú noc. Celú cestu išli rýchlosťou cca 30 - 40 km/hod., pričom počas celej cesty sa K. s manželkou hádali. Počas celej cesty si nevšimol, že by za nimi išli nejaké vozidlo, pani K. išla vo svojom jazdnom pruhu, neprechádzala do protismeru. Pred ich rodinným domom vodička s vozidlom spomalila, odbočila doľava na dvor rodinného domu a plynule prešla do garáži popri dome. Miesto, kde vozidlo zastavila, bolo asi 30-40 metrov od cesty. Keď vozidlo zastavila, vystúpila a išla do domu. Keď oni dvaja s K. vystúpili z auta, na dvore už nebola. Vtedy si všimol, že na ceste smerom na W. zastalo policajné vozidlo so zapálenými svetlami a majákmi, pričom svetlá vozidla svietili na cestu v smere na W., nie k rodinnému domu. V tom čase pred rodinným domom obžalovaného nesvietilo žiadne osvetlenie, motor vozidla obžalovaného nebol v chode a nesvietili na ňom svetlá. Jeden z policajtov prišiel k nim, druhý zostal stáť pri policajnom aute. Policajt od K. žiadal doklady, a tento sa ho pýtal, z akého dôvodu a čo robí na jeho pozemku. Keď K. policajtovi nedal žiadne doklady a vytiahol mobilný telefón, tento policajt ho spacifikoval, nasadil mu putá a následne odviezol k policajnému vozidlu. Počas toho, ako K. viedol policajt k policajnému autu, on išiel krížom cez pozemok k bytovke, kde býva, pričom keď odchádzal, ten druhý policajt sa ho pýtal, či má doklady. On mu povedal, že nie, nadiktoval mu svoje osobné údaje, ukázal rukou kde býva a odišiel preč.

Svedkyňa Q. S. vypovedala, že dňa 29.02.2012 pracovala brigádnicky ako čašníčka v pohostinstve N. C. v obci D.. Okolo 20.00 hod. uvedeného dňa prišiel do pohostinstva K. K., ktorý prišiel na auto zn. C. Z. bielej farby, ktoré odstaviť priamo pred vchodom. Sadol si ku J. I., a spoločne pili alkoholické nápoje. O 23.00 hod. sa v pohostinstve nachádzali už iba obžalovaný a J. I., pričom im nalievala alkohol aj po tejto dobe, avšak nalievala na nich, aby už išli domov, pretože aj ona už chcela odísť. Počas toho urobila všetky úkony, ktoré obyčajne robila po zavretí pohostinstva, teda pozmývala dlážky, sociálne zariadenia a podobne. V čase, keď už bolo v obci vypnuté osvetlenie, teda po 24.00 hod., prišla za obžalovaným jeho manželka, a tento ponúkol I.V.J., že ho zoberú domov, na čo obaja vyšli von. Ona potom zhasla osvetlenie v krčme a vyšla von s tým, že ide zamknúť krčmu. Jediné osvetlenie vonku bolo svetlo nad vchodovými dverami, ktoré svieti stále. Keď vyšla von, vozidlo obžalovaného už bolo naštartované a malo rozsvietené svetlá, pričom si všimla, že za volantom sedí manželka obžalovaného. Vo vozidle C. Z. v tom čase nesvietilo žiadne osvetlenie, pričom I. K. videla cez okno na dverách spolujazdca na pravej strane, pretože vozidlo bolo odstavené rovnobežne s budovou krčmy, pričom jeho predná časť smerovala na obec W.. Zároveň si všimla, že J. I. si sadol na predné sedadlo spolujazdca a obžalovaný dozadu za manželku. Následne uvedené vozidlo odišlo smerom na W.. Cca 10 až 20 sekúnd potom videla nejaké auto s majákmi a bez sirén, ako vyšlo z cesty od cintorína smerom na W.. Pretože bola zvedavá, čo sa stalo, zišla smerom k základnej škole na most pri obecnom úrade, ktoré miesto je vzdialené od domu obžalovaného asi 50 metrov, a videla stáť vozidlo s majákmi pred domom K. K.. Toto vozidlo stálo rovnobežne s domom, pričom predné svetlá vozidla svietili smerom na W., nie však do dvora. Potom odišla k domu svojej kamarátky.

Svedok Z. H., policajt OO PZ N. - I. vypovedal, že žalovaného dňa vykonával spoločne s kolegom N. hliadkovú službu, pričom po polnoci prešlo popred ich vozidlo biele auto bez zapnutých svetlometov. Preto vyštartovali za týmto vozidlom a zastavovali ho za použitia svetelného výstražného zariadenia. Toto vozidlo však pokračovalo v jazde a vošlo na súkromný pozemok, pričom z miesta vodiča vystúpil

obžalovaný a z vozidla vystúpila aj ďalšia osoba. Oni služobné vozidlo odstavili pred pozemkom a z tohto miesta aj vyzval vodiča, aby predložil doklady. Vodič prišiel k nim, predložil občiansky a vodičský preukaz, pričom povedal, že doklady od vozidla má v aute. Pretože vodič odchádzal smerom k autu, opýtal sa ho, či môže ísť s ním, s čím obžalovaný súhlasil a spoločne prišli k autu, kde predložil doklady od vozidla. Keď sa potom vrátili k policajnému vozidlu, vyzval ho, aby sa podrobil dychovej skúške, čo však tento odmietol. Vtedy obžalovaného oboznámil, z čoho je podozrivý a pretože začal klásť aktívny odpor, boli voči nemu použité donucovacie prostriedky. Následne vošiel na pozemok a zaklopal na dvere, kde mu otvorila manželka obžalovaného, ktorej povedal, že jej manžel je zadržaný a že je potrebné, aby vypla svetlá vozidla a toto uzamkla. K priebehu ich služby sa vyjadril v tom zmysle, že kontrolný bod mali aj v obci D., kde boli v čase cca 21.30 hod. až 22.00 hod. a následne vykonávali hliadkovú činnosť aj v iných obciach. Do D. sa vrátili okolo polnoci a hoci sa mali vrátiť späť na oddelenie, nahlásili stálej službe, že zostávajú v obci D., pretože pred krčmou stáli dve motorové vozidlá a bol predpoklad, že ich vodiči môžu požívať alkoholické nápoje. Navyše im ešte predtým nejaký muž povedal, že v krčme je nejaká akcia, že tam hrajú a že sa tam aj pije. Ako prvé z dvoch vozidiel odišlo vozidlo bielej farby, pred pohostinstvom ostalo odparkované vozidlo modrej farby. Verejné osvetlenie v obci v tom čase už nesvietilo, svietilo len svetlo nad dverami krčmy. Na otázku, či obžalovaného požiadal o odber biologického materiálu a krvi svedok uviedol, že keď obžalovaný odmietol fúkať, pýtal sa ho, či sa nežiada na odber krvi, čo obžalovaný odmietol. Svedok tiež uviedol, že v čase keď vozidlo odstavil obžalovaný na jeho pozemku svietilo nad dverami svetlo, pričom aj oni priestor osvetľovali svetlami služobného vozidla. Rozpor vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní a v prípravnom konaní spočívajúci v tom, že v prípravnom konaní neuviedol, že na pozemok obžalovaného vstúpil s jeho súhlasom, pričom na hlavnom pojednávaní tvrdil opak, nevedel relevantne vysvetliť.

Svedok A. N., policajt V. N. N. - I. vypovedal, že žalovaného dňa spoločne s kolegom H. vykonávali hliadkovú činnosť zameranú na bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky. Pretože od krčmy išlo auto bez svetiel, sledovali ho, toto však nereagovalo na svetelné znamenia a vytláčalo ich z cesty. Vozidlo potom vošlo na súkromný pozemok, a vodič prišiel k nim, kde po vyžiadaní dokladov povedal, že tieto má v aute. Preto sa ho opýtali, či môžu ísť s ním. Nevedel sa vyjadriť k tomu, či išli na pozemok obaja, alebo len jeden člen hliadky. Pamätal si len, že kolega potom, čo už bol vodič zadržaný, išiel jeho manželke, alebo niekomu v dome niečo povedať. Svedok uviedol, že nevidel obžalovaného nastupovať do vozidla pred krčmou, pretože už bolo okolo polnoci a verejné osvetlenie už bolo vypnuté a počuli len buchnutie dverí a počuli ísť auto. Svedok sa nevedel vyjadriť k tomu, koľko vozidiel stálo pred krčmou predtým, než zhaslo verejné osvetlenie. Prenasledovanie vozidla popísal tak, že keď prešlo okolo nich, zaradili sa zaňho a svetelným signálom, blikaním modrej a červenej, ako aj svetelným znamením stop na rampe mu signalizovali, aby zastavil. Vozidlo však jazdilo zo strany na stranu a vytláčalo ich, kvôli čomu sa nedalo predbehnúť, bolo vyzývaný aj cez reproduktor na rampe, aby zastavil a na chvíľu bolo použité aj zvukovo - výstražné zariadenie. Keď prenasledované vozidlo vošlo na pozemok, zastavili služobné vozidlo tak, že smerovalo predkom na pozemok, aby mali celý priestor nasvetlený. Vzhľadom na to videl, že z miesta vodiča vystupoval obžalovaný. Svedok tiež uviedol, že si nespomína, kto vyzýval vodiča na podrobenie sa dychovej skúške, či on alebo jeho kolega, ale pamätá sa, že vodič nebol ochotný podrobiť sa dychovej skúške. Vodiča žiadali aj, aby sa podrobil odberu biologického materiálu a krvi, vodič sa však odmietol podrobiť jednému aj druhému. Rozpory vo svojich výpovediach na hlavnom pojednávaní a v prípravnom konaní spočívajúce v detailnom popísaní času a spôsobu výkonu služby, oblečenia vodiča a jeho správania odôvodnil odstupom času.

Zo zápisnice o vyšetřovacom pokuse a pripojenej fotodokumentácie (č.l. 70 - 86) je zrejmé, že vo vozidle C. Z. pokiaľ bolo osvetlené svetlami policajného služobného vozidla, je možné rozlíšiť, či sa v ňom nachádzajú dve osoby alebo tri osoby. Taktiež z týchto vyplýva, že v prípade odstavenia služobného vozidla spôsobom, aký popísali svedkovia H. O. N. je vo svetle svetlometov tohto vozidla vidieť osobné motorové vozidlo C. Z. na dvore rodinného domu obžalovaného, ako aj postavu obžalovaného pri tomto motorovom vozidle. V prípade odstavenia vozidla, ako toto popísal obžalovaný, svedkyňa S. a svedok I., svetelný kužeľ služobného vozidla osvetľuje časť cesty v smere na W.O.R. a múry rodinného domu, avšak odstavené vozidlo C. Z. na dvore nie je možné rozpoznať.

Z evidenčnej karty vodiča obžalovaného vyplýva, že tento vlastní vodičské oprávnenie od roku 1991, za ktoré obdobie mu bola uložená jedna bloková pokuta dňa 09.06.2006 v sume 200,- Sk za porušenie povinností účastníka cestnej premávky. Z miesta bydliska je obžalovaný hodnotený kladne, pričom sa

pravidelne zúčastňuje a organizačne vypomáha pri organizovaní kultúrnych, športových a brigádnických akcií v obci. Z odpisu RT vyplýva, že obžalovaný nebol súdne trestaný.

Na základe takto vykonaného dokazovania vyhodnotil súd jednotlivé dôkazy samostatne ako aj v ich vzájomných súvislostiach a viazaný právnym názorom krajského súdu vysloveným v zrušujúcom uznesení dospel k záveru, že skutok uvedený v obžalobe okresného prokurátora sa stal a že tento spáchal obžalovaný K. K..

Ako to konštatoval krajský súd v zrušujúcom uznesení, v prejednáwanej veci boli vykonané dve skupiny protichodných dôkazov. Na jednej strane to bola výpoveď obžalovaného K. K., jeho manželky I. K., suseda J. I. a svedkyne Q. S., ktorá pracovala v pohostinstve a ktorá napriek tomu, že otváracie hodiny v pohostinstve boli do 22.00 hod., zostala s obžalovaným a svedkom I. približne do 01.00 hod., a na druhej strane to bola výpoveď svedkov Z. H. a A. N., teda policajtov vykonávajúcich služobnú hliadkovú činnosť.

Priamym dôkazom toho, že sa skutok stal a že ho spáchal obžalovaný sú práve výpovede policajtov zaradených v tom čase na OO PZ N. - I. A. N. O. Z. H.. Tí popísali dôvody, prečo v rámci vykonávania hliadkovej činnosti vyštartovali za vozidlom obžalovaného a toto sa pokúšali zastaviť, ako aj následný postup po zastavení vozidla C. Z. na pozemku obžalovaného zahŕňajúci overovanie totožnosti obžalovaného, ktorý vystúpil z miesta vodiča motorového vozidla, vstup na pozemok, ako aj použitie donucovacích prostriedkov voči obžalovanému, ktorý kládol aktívny odpor.

Vykonaným dokazovaním bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané (a to tak výpoveďou obžalovaného, ako aj svedkov I. O. S.Š.), že obžalovaný do pohostinstva (vzdialeného asi 400 m od miesta jeho bydliska), došiel na svojom osobnom motorovom vozidle a následne v pohostinstve požíval alkoholické nápoje. Taktiež nebolo sporným, že obžalovaný sa po odstavení motorového vozidla C. Z. na jeho pozemku na výzvu policajta odmietol podrobiť vyšetrovaniu na zistenie prítomnosti návykovej látky, ktorá skutočnosť vyplýva tak z výpovede obžalovaného ako aj svedkov H. O. N.. Sporným v prejednáwanej veci bolo, kto riadil vozidlo z pohostinstva.

Tak obžalovaný, ako aj svedkovia I. K., J. I. O. Q. S.V.C. vo svojich výpovediach zhodne uviedli, že na mieste vodiča motorového vozidla sedela svedkyňa I. K., na prednom sedadle spolujazdca sedel svedok J. I. a obžalovaný si sadol na miesto spolujazdca dozadu za svoju manželku. Aj keď výpovede uvedených svedkov sú, pokiaľ ide o usadenie osôb v motorovom vozidle súladné, nemožno opomenúť rozpory vo výpovediach svedkyň K.R. O. S., keď svedkyňa K. uviedla, že svedkyňa S. pred krčmu vôbec nevyšla, v čase keď s autom odchádzali, zatiaľ čo svedkyňa S. vypovedala, že ona vyšla z krčmy hneď za obžalovaným a svedkom I.V.J. a videla, že za volantom sedí svedkyňa K.. Pokiaľ ide o výpoveď svedkyne K.B.W., za „neštandardnú“ možno označiť ňou popísanú reakciu po tom, čo jej bolo policajtom oznámené, že jej manžela berú na políciu do N.. Svedkyňa vo výpovedi uviedla, že sa zrejme nepýtala na dôvody, pre ktoré jej manžela na policajnú stanicu vedú, čo by bolo v danej situácii prirodzené a logické, iba sa pýtala, či môže ísť za ním. Tiež je len ťažko pochopiteľné, prečo policajtom hneď v tom okamihu neuviedla tak závažnú okolnosť, že vozidlo mala viesť ona a že obžalovaný toto vozidlo nevedol. Uvedené skutočnosti tak vyvolávajú pochybnosti o vierohodnosti výpovede svedkyne K.B.W..

Naproti tomu svedok Z. H. vypovedal, že po sledovaní motorového vozidla a následnom vjazde tohto vozidla na súkromný pozemok videl, že z miesta vodiča vystúpil obžalovaný a z vozidla vystúpila aj ďalšia osoba. Taktiež aj svedok A. N. uviedol, že po prenasledovaní vozidla a jeho vjazde na pozemok zastavili služobné vozidlo tak, že smerovalo predkom na pozemok, aby mali celý priestor nasvetlený. Vzhľadom na to videl, že z miesta vodiča vystupoval obžalovaný. V tejto súvislosti nemožno opomenúť výsledky vyšetrovacieho pokusu z prípravného konania. Zo zápisnice o vyšetrovacom pokuse je zrejmé, že vo vozidle C. Z. pokiaľ bolo osvetlené svetlami policajného služobného vozidla, je možné rozlíšiť, či sa v ňom nachádzajú dve osoby alebo tri osoby. Z tejto taktiež vyplýva, že v prípade odstavenia služobného vozidla spôsobom, aký popísali svedkovia H. O. N. je vo svetle svetlometov tohto vozidla vidieť osobné motorové vozidlo C. Z. na dvore rodinného domu obžalovaného, ako aj postavu obžalovaného pri tomto motorovom vozidle. Na druhej strane, v prípade odstavenia vozidla, ako toto popísal obžalovaný, svedkyňa S. O. I.E.A. I., svetlený kužeľ služobného vozidla osvetľuje časť cesty v smere na W. a múry rodinného domu, avšak odstavené vozidlo C. Z. na dvore nie je možné rozpoznať. Pokiaľ ide o otázku viditeľnosti vozidla C. Z. v čase jeho odstavenia na pozemku obžalovaného treba brať do úvahy aj tie časti výpovedí svedkov H. O. N., podľa ktorých vozidlo C. Z. na pozemku nemalo osvetľovať iba ich

služobné vozidlo, ale priestor v okolí domu bol čiastočne osvetlený aj svetlom pred vstupom do domu. Navyše, ako to uviedol krajský súd v zrušujúcom uznesení, nie je zrejmé, prečo by policajné vozidlo, ktoré viedli policajti, ktorí mali podľa ich výpovedí prenasledovať iné vozidlo, osvietilo ulicu a nie objekt, ktorý prenasledovalo.

V súvislosti so svedeckými výpoveďami svedkov I. K. O. J. I.V.J., ktorými sú obhajobné tvrdenia obžalovaného z väčšej časti podporované, netreba prehliadnuť, že ide o výpovede blízkej osoby obžalovaného - jeho manželky, resp. jeho kamaráta - suseda J. I.. To, samozrejme, samo o sebe nemôže automaticky znižovať ich výpovednú hodnotu. Keďže však nemožno vylúčiť tendencie vypovedať v prospech obžalovaného, pri hodnotení predmetných svedeckých výpovedí treba mať túto skutočnosť na zreteli obzvlášť za situácie, keď sú uvedené svedecké výpovede v podstatných okolnostiach v evidentnom rozpore s inými vo veci vykonanými dôkazmi (v prejednávanej veci predovšetkým v rozpore so svedeckými výpoveďami svedkov policajtov H. O. N.).

Na tomto mieste sa žiada uviesť, že v zmysle ustálenej súdnej praxe a rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu SR je aj výpoveď svedka policajta potrebné podrobiť hodnoteniu, ako každý iný dôkaz a na túto teda nemožno nenazerať nekriticky a považovať ju automaticky za dôveryhodnú. Preto nemožno nechať bez povšimnutia, že vo výpovediach svedkov H. O. N., usvedčujúcich obžalovaného K. K. zo spáchania žalovaného trestného činu, sú rozpory týkajúce sa viacerých okolností prípadu. Svedok Z. H. vypovedal, že vozidlo obžalovaného zastavovali len za použitia výstražného svetelného zariadenia, pričom svedok N. tvrdil, že bolo použité aj zvukové výstražné zariadenie a dokonca že obžalovaného vyzývali aj cez reproduktor umiestnený na rampe výstražného reflektorového zariadenia. Svedok N. vypovedal, že vozidlo obžalovaného jazdilo zo strany na stranu a vytlačalo ich služobné motorové vozidlo z cesty, avšak svedok H. vypovedal, že vozidlo napriek použitiu výstražného svetelného zariadenia len pokračovalo ďalej v ceste. Svedok H. tvrdil, že potom, čo biele vozidlo odišlo spreď pohostinstva, zostalo tam stáť ešte jedno vozidlo, ktoré tvrdenie je nesúladne s výpoveďou svedkyne S., ale aj výpoveďou obžalovaného, jeho manželky a svedka I.. Ako na to poukázal krajský súd vo svojom zrušujúcom uznesení, rozpory vo výpovediach svedkov policajtov možno pripísať faktu, že svedkovia sa zrejme nezúčastnili len jedného služobného zákroku, pri ktorom by zastavovali vozidlo za použitia svetelných, či zvukových zariadení, navyše pred súdom vypovedali s časovým odstupom viac ako troch rokov.

V prejednávanej veci sa tiež podstatnou javila otázka zákonnosti vstupu svedkov policajtov na pozemok obžalovaného. Krajský súd v tomto smere poukázal na to, že z dikcie ust. § 119 ods. 2 veta prvá Tr. poriadku vyplýva, že dôkazy možno zistiť a zaistiť aj podľa iného zákona, než je Trestný poriadok. Za tento osobitný zákon sa považuje aj zákon č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z., policajt v službe je povinný v medziach tohto zákona vykonať služobný zákrok, ak je páchaný trestný čin alebo priestupok alebo je dôvodné podozrenie z ich páchania.

Podľa § 9 ods. 3 zákona č. 171/1993 Z. z., služobný zákrok je zákonom ustanovená a v jeho medziach vykonávaná činnosť policajta, pri ktorom sa bezprostredne zasahuje do základných práv a slobôd osoby.

Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z., policajt je oprávnený vyzvať osobu, ak je to potrebné na plnenie úloh podľa tohto zákona, aby preukázala svoju totožnosť dokladom totožnosti.

Podľa § 19 ods. 1 písm. f) zákona č. 171/1993 Z. z., policajt je oprávnený zaistiť osobu, ktorá sa nachádza na mieste trestného činu bezprostredne po jeho spáchaní a je potrebné zistiť jej súvislosť s trestným činom.

Vychádzajúc z názoru vysloveného krajským súdom v zrušujúcom uznesení, v danom prípade mala policajná hliadka preverovať, či osoba jazdí pod vplyvom alkoholu, pričom svedkovia H. O. N. potvrdili, že boli v službe, mali teda oblečené uniformy a používali riadne označené policajné motorové vozidlo so zapnutou svetelnou signalizáciou, vodič na ich výzvy, podľa ich výpovedí, nereagoval, snažil sa ujsť. Ak by sa aj súd priklonil k výpovedi obžalovaného, pokiaľ by policajti vstúpili na pozemok bez súhlasu obžalovaného, policajti sa mali, tak podľa výpovede obžalovaného, ako aj svedkov, obmedziť len na vykonanie úkonov, ktoré nezniešli odklad, keď zaisťovali osobu podozrivú zo spáchania trestného činu, ktorá sa odmietla podrobiť dychovej skúške.

Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že obžalovaný K. K. vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky zamestnanie, alebo inú činnosť, pri ktorej mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí, alebo spôsobiť značnú škodu na majetku a odmietol sa podrobiť vyšetreniu na zistenie návykovej látky, ktorá sa vykonáva dychovou skúškou, alebo orientačným testovacím prístrojom, odmietol sa podrobiť aj lekárskemu vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi, alebo iného biologického materiálu, či nie je ovplyvnený návykovou látkou, hoci by to pri vyšetrení nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie. Obžalovaný týmto svojím konaním po objektívnej stránke naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona.

Subjektívna stránka konania obžalovaného je daná formou priameho úmyslu podľa § 15 písm. a) Tr. zákona, pretože obžalovaný vedel, že požitím návykovej látky a privodením si stavu vylučujúceho spôsobilosť riadiť motorové vozidlo, môže ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, teda ohroziť resp. porušiť záujem chránený zákonom. Tým, že napriek tomu riadil motorové vozidlo, takého ohrozenia, resp. porušenie chráneného záujmu spôsobiť chcel. Zároveň, obžalovaný napriek výzvam policajnej hliadky sa odmietol podrobiť vyšetreniu na zistenie návykovej látky.

Pri určení druhu a spôsobu výkonu trestu sa súd riadil jednak zásadami ukladania trestov uvedenými v § 34 Tr. zákona, ale i ustálenou judikatúrou Najvyššieho súdu SR (napr. 5 To 8/2011, 6 To 14/2010).

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu vzal do úvahy, že skutok bol spáchaný v r. 2012, teda pred viac ako šiestimi rokmi a rovnakú dobu trvá aj samotné trestné stíhanie obžalovaného bez toho, že by obžalovaný spôsobil výraznejšie prieťahy v konaní. Súd pritom poukazuje na Európsky dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“) v znení Protokolu č. 11, ktorý nadobudol účinnosť 1. novembra 1998 a ktorý v článku 6 ods. 1, ods. 3 Dohovoru upravuje právo každého, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým súdom zriadeným zákonne a ktorý zabezpečuje osobe obvinenej z trestnej činnosti právo na spravodlivé súdne konanie, vrátane uloženia spravodlivého trestu. Uplynutie vyššie uvedenej doby od vznesenia obvinenia je možné, z hľadiska práva na spravodlivý proces v zmysle článku 6 ods. 1 Dohovoru, považovať za okolnosť, ktorú musí súd zohľadniť pri rozhodovaní o trestoch a tak poskytnúť dotknutej osobe spravodlivé zadostučinenie. V prejednávanom prípade pritom nešlo o skutkovo, či právne komplikovanú vec a ani rozsah spisového materiálu nebol taký, aby ju nebolo možné právoplatne skončiť v primeranej lehote.

Z vyššie uvedených dôvodov súd starostlivo zvažoval, či je potrebné pôsobiť na prevýchovu obžalovaného trestom odňatia slobody a dospel k záveru, že takáto potreba tu v súčasnosti už nie je. Podľa názoru súdu by v tomto prípade uloženie takéhoto druhu trestu, hoc i podmiennečne odloženého na krátku skúšobnú dobu, bolo pre páchatel'a neprimerane prísne.

Takúto úvahu súdu podporuje aj kladné hodnotenie obžalovaného z miesta bydliska. Zároveň, z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný sa pred spáchaním skutku nedopustil žiadneho trestného činu. Preto súd u obžalovaného vyhodnotil poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. j) Tr. zákona, teda, že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život. Naproti tomu súd nezistil žiadnu z príťažujúcich okolností uvedených v § 37 Tr. zákona.

Na základe uvedeného súd obžalovanému uložil peňažný trest vo výmere 200,- (dvesto) Eur, teda na spodnej hranici trestnej sadzby. Pre prípad, že by výkon uloženého peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, uložil mu súd náhradný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) mesiac.

Zároveň, keďže obžalovaný sa dopustil trestného činu na úseku dopravy pod vplyvom alkoholu, súd mu uložil trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel po dobu 1 (jedného) roka.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní odo dňa jeho vyhlásenia na Krajský súd v Prešove prostredníctvom Okresného súdu Prešov.